

BÀI HỌC 3

MỘT NƯỚC CỦA NHỮNG NGƯỜI CÓ CHỨC VỤ CỦA THẦY TẾ LỄ

CÂU GỐC: “Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng như đấng của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài.” (1 Phi-e-rơ 2:9).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 1 Phi-e-rơ 2:1-3; Hê-bơ-rơ 4:12; 1 Phi-e-rơ 2:4-8; Ê-sai 28:16; Xuất Ê-díp-tô Ký 19:3-6; 1 Phi-e-rơ 2:5, 9, 10.

Phi-e-rơ là một người Do Thái và ông am hiểu văn hóa, tôn giáo, luật pháp và lịch sử Do Thái. Qua những lời ông viết chúng ta thấy điều ấy. Chẳng hạn như khi ông gọi dân của Đức Chúa Trời là một “nước thánh”. Đây là những từ mà Cựu Ước đã dùng để chỉ về Y-sơ-ra-ên của thời xa xưa. Nhưng Phi-e-rơ đã dùng cùng từ này để chỉ về hội thánh Chúa trong thời Tân Ước.

Mà tại sao không? Nói cho cùng, Những tín đồ người Ngoại (không phải người Do Thái) trong cùng niềm tin vào Đức Chúa Giê-su đã hiệp nhau thành dân sự mới của Đức Chúa Trời. Cũng cùng một từ này được sử dụng Phao-lô dùng đến trong bức thư cho người Rô-ma. Từ đó là “chiết ghép”. Ghép là chữ diễn tả những nhánh cây lạ được ghép vào với một cây khác để tạo nên sự nối liền kết hợp của hai nhánh cây khác nhau vào cùng một thân cây. Cũng vậy các tín đồ không phải gốc Do Thái nay được ghép nối vào với dân được chọn của Đức Chúa Trời, người Giu-đa. Giờ đây người Ngoại quốc cũng dự phần vào những lời hứa mà Cựu Ước đã hứa cho dân Y-sơ-ra-ên (Xin đọc Rô-ma 11:17, 18).

Trong các câu Kinh Thánh của tuần này, sứ đồ Phi-e-rơ nhắc nhở các độc giả của mình rằng họ là dân được chọn của Đức Chúa Trời. Ông chỉ cho họ thấy trách nhiệm thánh của kẻ được chọn. Họ đã được ghép chiết vào một cây ô-liu, và cây ô-liu là tượng trưng cho Đức Chúa Giê-su. Trách nhiệm của những tín đồ mới cũng không khác gì những trách nhiệm của dân Y-sơ-ra-ên của thời Cựu Ước. Một trong những trọng trách ấy là phải nói cho mọi người biết rằng Đức Chúa Giê-su đã cứu chúng ta khỏi tội lỗi, và nhờ vậy mà chúng ta có được sự sống đời đời.

SỐNG NHƯ MÌNH LÀ MỘT CƠ ĐỐC NHÂN

1 Phi-e-rơ 2:1 bắt đầu bằng chữ “Vậy (nên)”. Chữ này ở đây cho thấy những điều ông sắp kể ra là kết quả của những điều đã được nói trước đó. 1 Phi-e-rơ đoạn 1 là những lời giải thích hùng hồn về những điều mà Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta. Đoạn 1 dạy cho chúng ta rằng chúng ta phải đối lại thế nào với món quà cứu rỗi của Chúa ban; và sang đoạn 2, ông Phi-e-rơ chỉ cách thực hành sự đền đáp ấy của chúng ta.

Đọc 1 Phi-e-rơ 2:1-3. Phi-e-rơ dạy chúng ta phải sống thế nào?

Phi-e-rơ dùng hai hình ảnh để giúp chúng ta hiểu Đức Chúa Trời muốn gì nơi người tín đồ. Thứ nhất chúng ta phải từ bỏ những điều cần bỏ; và thứ hai, Cơ Đốc nhân phải làm những điều tích cực nào cho Chúa qua đời sống họ.

Hình ảnh thứ nhất, ông Phi-e-rơ thúc giục Cơ Đốc nhân phải “từ bỏ”, phải vứt đi những tâm dục có thể làm hại người khác. Phải bỏ đi những gian ác, lường gạt, giả dối, ganh ghét, và những lời vu cáo.

Hình ảnh thứ hai là một đứa bé khát sữa, nói lên một sự tích cực của nếp sống Cơ Đốc nhân. Nếp sống Cơ Đốc nhân không chỉ từ bỏ các điều xấu mà thôi. Một nếp sống như vậy sẽ rất trống rỗng. Nhưng nếp sống Cơ Đốc cũng phải là mong muốn và thèm khát thức ăn tâm linh. Người tín đồ phải khao khát thức ăn thiêng liêng như một đứa bé khát khao sữa.

Ông Phi-e-rơ chỉ cho người đọc nguồn của thức ăn thuộc linh ấy đến từ đâu (xin cũng đọc Hê-bơ-rơ 4:12; Ma-thi-ơ 22:29; 2 Ti-mô-thê 3:15-17). Kinh Thánh là nguồn của thức ăn thuộc linh; là Lời của Đức Chúa Trời; là chất dinh dưỡng nuôi chúng ta khôn lớn. Lời Chúa sẽ làm cho đời sống chúng ta hướng thượng, và giúp chúng ta hiểu sự khác biệt giữa phải và trái.

Kinh Thánh là hình ảnh đầy đủ và rõ ràng nhất cho chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su và qua Ngài chúng ta biết được Đức Chúa Trời. Qua Đức Chúa Giê-su chúng ta nhìn thấy Đức Chúa Trời thánh khiết là Đấng mà chúng ta phải phụng thờ và kính yêu.

Chúng ta phải được nuôi dưỡng bởi Lời của Chúa. Tại sao làm vậy thì chúng ta dễ dàng “vứt bỏ” hay ngưng làm những điều xấu xa mà ông Phi-e-rơ đã khuyến cáo chúng ta?

TẢNG ĐÁ SỐNG

Đọc 1 Phi-e-rơ 2:4-8; Ê-sai 28:16; Thi thiên 118:22; Ê-sai 8:14, 15. Chân lý quan trọng nào được Phi-e-rơ nhắc đến? Ông dạy chúng ta phải đáp ứng với Đức Chúa Giê-su như thế nào? Và chúng ta phải có hành động nào?

Khi nói về Đức Chúa Giê-su, Phi-e-rơ gọi Ngài là “hòn đá sống”. Khi dùng chữ hòn đá hay tảng đá ở đây, ông muốn ngụ ý về đền thờ tại thành Giê-ru-sa-lem. Trong 1 Phi-e-rơ 2:4-8, Phi-e-rơ dùng ba câu của Kinh Thánh Cựu Ước. Các câu này đều nói về sự quan trọng của hòn đá góc nhà. Trong lối kiến trúc dinh thự của người thời xưa, tảng đá góc nhà là tảng đá đầu tiên được đặt làm nền, và từ đó người ta mới đặt để các hòn đá khác để thiết kế toàn diện tòa nhà. Đức Chúa Giê-su là Hòn Đá Góc Nhà để từ đó hội thánh của Ngài được xây dựng và thành hình.

Ý Phi-e-rơ muốn nói là Đức Chúa Trời đã chọn Đức Chúa Giê-su làm tảng đá góc nhà khi đặt nền cho căn nhà thiêng liêng của Ngài. Cơ Đốc nhân cũng là những hòn đá sống đã được dùng làm để dựng xây ngôi nhà ấy.

Xin chú ý là khi trở thành một người tín đồ, bạn đã trở thành một thành viên của một cộng đồng Cơ Đốc hay hội thánh địa phương. Hình ảnh một viên gạch giúp chúng ta hình dung được tư tưởng này. Cơ Đốc nhân là những viên gạch xây dựng một hội thánh của Chúa. Họ đã được Chúa kêu gọi theo Ngài không phải để tách rời ra với những tín đồ khác. Một Cơ Đốc nhân phải nhóm họp thờ thượng và cùng làm việc với các Cơ Đốc nhân khác để xây dựng nước của Đức Chúa Trời. Một người tín đồ tin Chúa mà không thực hành điều này thì không phải là một tín đồ chân chính. Tại sao? Bởi vì mỗi người tín đồ đã được làm báp-têm trong Đấng Cơ Đốc. Và làm báp-têm trong Đấng Cơ Đốc có nghĩa là người tín đồ ấy đã được báp-têm vào trong hội thánh của Ngài.

Phi-e-rơ cũng nói về mục tiêu của hội thánh. Hội thánh là nơi qui tụ các “thầy tế lễ thánh” (1 Phi-e-rơ 2:5). “Và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thiêng liêng, làm chức tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thiêng liêng”. Trong Kinh Thánh tiếng Hê-bơ-rơ, chức vụ thầy tế lễ là chức vụ trung gian. Họ hầu việc giữa Đức Chúa Trời và dân của Ngài. Phi-e-rơ và các tác giả Tân Ước thường dùng các từ “đền thờ” và “tế lễ” để diễn tả rằng hội thánh là đền thờ của Đức Chúa Trời và dân Ngài là các tế lễ thánh. Phi-e-rơ dùng hệ thống thờ phượng của Cựu Ước, và qua các lý do và lẽ thật của sự thờ phượng thời Cựu Ước, ông chỉ cho Cơ Đốc nhân thời ông (và cho đến ngày nay) cách họ phải sống và hành động.

Đọc 1 Phi-e-rơ 2:5 một lần nữa. Phi-e-rơ có ý gì khi ông nói, “anh em dâng của lễ thiêng liêng”? Là Cơ Đốc nhân câu này áp dụng như thế nào cho chúng ta?

DÂN CỦA LỜI HỨA

Phi-e-rơ khi viết các thư của ông, ông dùng tư tưởng đã được Cựu Ước nhắc đến. Một tư tưởng rất quan trọng của Cựu Ước ấy là giao ước giữa Đức Chúa Trời và dân của Ngài.

Đọc Sáng thế Ký 17:1-4; Xuất Ê-díp-tô Ký 2:24 và 24:3-8. Các câu này nói về những giao ước mà Đức Chúa Trời có với dân Y-sơ-ra-ên, và chúng ta biết gì về giao ước của Chúa?

Sách đầu tiên của Kinh Thánh cho thấy Đức Chúa Trời lập một giao ước với Áp-ra-ham (Sáng thế Ký 15:9-21; Sáng thế Ký 17:1-27). Đức Chúa Trời không quên và Ngài nhớ lời giao ước này khi Ngài giải cứu dân Ngài khỏi vòng nô lệ trong xứ Ai-cập. Đức Chúa Trời lại lập một giao ước mới với dân Ngài khi Ngài ban cho họ Mười Điều Răn và các luật lệ khác cho con dân Y-sơ-ra-ên (Xuất 19:1 – 24:8; và nhất là Xuất 24:3-8).

Nhưng các lời hứa trong những giao ước Đức Chúa Trời lập cũng đòi hỏi những điều kiện. “Đức Giê-hô-va lập một giao kèo với con dân của Ngài. Phần trách nhiệm của họ trong giao kèo ấy là họ phải trung tín. Đó là điều kiện Chúa đòi hỏi họ phải vâng giữ, thì Ngài sẽ ban phước cho gia đình họ và cho mọi điều thuộc về họ. Và Ngài cũng sẽ ban phước cho mọi việc làm của công sức họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church (Lời Chứng Cho Hội Thánh)*, bộ 2, trang 574.

Đối với bạn, bạn nghĩ có cần phải ở trong một giao ước với Đức Chúa Trời trong mối tương quan của Ngài đối với bạn hay không? Điều gì là trách nhiệm đặc biệt của bạn trong mối tương quan này?

MỘT VƯƠNG QUỐC CỦA CÁC THẦY TẾ LỄ

Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se trong Xuất Ê-díp-tô-ký 19:3-6 rằng: “Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều nầy cho dân Y-sơ-ra-ên: ‘Các người đã thấy điều ta làm cho người Ê-díp-tô, ta chở các người trên cánh chim ưng làm sao, và dẫn các người đến cùng ta thế nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng lời ta và giữ sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên’”.

Đọc 1 Phi-e-rơ 2:5, 9, 10 và Xuất Ê-díp-tô Ký 19:6. Phi-e-rơ ngụ ý gì khi ông gọi các Cơ Đốc nhân là “các tế lễ thuộc hoàng tộc” và “một quốc gia thánh”? Các từ mà ông dùng đây có nghĩa gì với chúng ta là tín đồ của hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm trên phương diện trách nhiệm mà chúng ta có với Đức Chúa Trời và với toàn thế giới?

“Dân thánh (dân của một quốc gia thánh)”, “thầy tế lễ thuộc hoàng tộc”, và “Dân thuộc về Đức Chúa Trời” đều là những lời chỉ về sự cao trọng. Kinh Thánh thường dùng các chữ nầy để nói lên một mối tương quan rất đặc biệt mà Đức Chúa Trời có cho dòng dõi của Áp-ra-ham. Giờ đây, ông Phi-e-rơ cũng dùng cùng các chữ nầy để nói về Đức Chúa Giê-su và sự hy sinh nơi thập tự giá của Ngài. Và ông dùng chúng để diễn tả các thuộc viên của hội thánh.

Các lời giao ước hứa với dân tộc Y-sơ-ra-ên là giao ước được dựng nên với những người Do Thái nào tin nơi Đức Chúa Giê-su. Và cũng là những giao ước được lập ra với cả các tín đồ người Ngoại (không phải người Do Thái). Phải, qua Đức Chúa Giê-su, người không gốc Do Thái cũng được xưng là con của dòng dõi Áp-ra-ham. Ga-la-ti 3:29 viết, “Lại nếu anh em thuộc về Đấng Christ, thì anh em là dòng dõi của Áp-ra-ham, những kẻ thừa tự theo lời hứa.” Qua Đấng Christ, hễ ai tin thì được xem là “thầy tế lễ dòng hoàng tộc”.

Một quốc gia thánh? Những thầy tế lễ dòng hoàng tộc? Các từ nầy có nghĩa gì với chúng ta về cuộc sống chúng ta phải thế nào, trong đời riêng cũng như trong vai trò của hội thánh? Làm thế nào để chúng ta có thể sống xứng đáng với chức vụ thiêng liêng và cao trọng nầy?

CA NGỌI ĐỨC CHÚA TRỜI

Đọc các câu Kinh Thánh sau đây: Phục truyền 4:6; Phục truyền 26:18, 19; Ê-sai 60:1-3; Xa-cha-ri 8:23. Các câu này đều nói lên cùng một điểm nào?

Dân Y-sơ-ra-ên là dân giao ước của Đức Chúa Trời. Bốn phận của họ là phải rao truyền tin mừng cứu rỗi cho toàn thế gian. Cơ Đốc nhân cũng được giao phó cùng một trách nhiệm ấy. Họ được kêu gọi để chia sẻ với toàn thế giới điều ân phước mà Đức Chúa Trời đã làm cho nhân loại qua Đấng Christ.

Đọc 1 Phi-e-rơ 2:10. Tại sao câu Kinh Thánh này thực sự là trung tâm điểm của mọi chương trình và mục đích của tất cả các Cơ Đốc nhân?

Thế giới đang bị tội lỗi phủ ngập, cùng với sự chết và sự hủy diệt hầu đến. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã bỏ mình đặng cứu mọi người khỏi sự tàn phá này. Các tên gọi hay các từ danh dự dùng để gọi dân Y-sơ-ra-ên nay đã được dùng để gọi các Cơ Đốc nhân: chúng ta là các thầy tế lễ hoàng tộc, là một quốc gia thánh. Các danh xưng cao trọng cũng đi kèm với những trách nhiệm xứng đáng với danh xưng ấy. Chúng ta có bốn phận phải mang người khác đến với Đấng Cơ Đốc.

Như trong 1 Phi-e-rơ 2:10 đã nói, Cơ Đốc nhân ngày nay đã gây dựng một dân sự mới của họ. Trước họ chưa được là dân tộc này, nhưng nay họ đã là vì họ đã nhận được sự nhân từ Chúa ban để trở thành dân thánh (xin cũng đọc Ô-sê 1, 2) Trong Kinh Thánh, chữ thánh có nghĩa là được biệt riêng ra, được tách khỏi thế gian để phụng sự Đức Chúa Trời. Sự tách biệt này được thể hiện qua cách sống của họ. Họ phải sống như đám lửa nung ấm giữa một đêm buốt giá. Đám lửa ấy thu hút mọi người đến gần vì sự ấm áp nó tỏa chiếu. Cùng một thể ấy, Đức Chúa Trời đã giao phó mọi Cơ Đốc nhân công tác phải chia sẻ với mọi người về sự cứu rỗi mà người Cơ Đốc đã lãnh hội và cảm nhận.

TỰ TƯỜNG BỔ TÚC:

“Hội thánh rất là quý giá trong mắt Chúa. Ngài yêu quý và trân trọng hội thánh. Nhưng Ngài không trân trọng hội thánh vì sự giàu sang và danh tiếng hay quyền lực của hội thánh, mà vì sự thánh khiết của hội thánh. Sự thánh khiết phân rẽ hội thánh khỏi và không là một phần của thế gian. Đức Chúa Trời yêu quý hội thánh vì giá trị của nó trên hai phương diện. Thứ nhất, Ngài đánh giá hội thánh qua sự tăng trưởng sự hiểu biết về Đấng Christ của các thuộc viên trong hội thánh; và thứ hai, Ngài đánh giá trị của hội thánh trong sự khôn lớn của thuộc viên qua các kinh nghiệm thuộc linh của họ.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Đọc lại Phục truyền 4:5-8. Các lời này có nghĩa gì với chúng ta là những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm giữ ngày Sa-bát? Tại sao các câu này giúp chúng ta hiểu chúng ta là những người được Chúa kêu gọi để hầu việc Ngài bởi vì tất cả những gì Ngài đã ban cho chúng ta?
2. Đọc 1 Phi-e-rơ 2:3. Ông Phi-e-rơ có ý gì khi ông nói rằng, “Nếu anh em đã nếm biết Chúa là ngọt ngào.” Qua những cách nào mà bạn thấy mình đã nếm được sự tốt lành ngọt ngào của Chúa?
3. Hãy nghĩ đến hội thánh địa phương bạn. Bạn nghĩ hội thánh bạn có gì để làm các thuộc viên thu hút được những người không biết gì về niềm tin Cơ Đốc Phục Lâm của chúng ta?